

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercja w półkolumnie
drukami garmont, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

W ciele wyborczem właścicieli wielkich posiadłości w obwodzie Tarnowskim, wybrany został d. 4. grudnia 1863. *Stanisław Starowiejski de Biberstein*, deputowanym na sejm krajowy.

Podług oznajmienia c. k. rządu krajowego w Czerniowcach wybuchła dnia 23. z. m. zaraza bydła rogatego w *Budu Mohala* w powiecie sadogórskim.

Z tego powodu zawieszono zostało odprawianie jarmarków na bydło rogate w *Sadogórze* i w *Czerniowcach*; co się niniejszem podaje do wiadomości powszechnej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 25. listopada 1863.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Dnia 1. b. m. odbyło się w Wiedniu 26ste losowanie pożyczki loteryjnej z r. 1839 i wyciągnięto, 110 seryi. Losowanie obligacyi długu, zawartych w wyciągniętych seryjach, odbędzie się dnia 1. marca 1864.

Lwów, 4. grudnia. Dnia dzisiejszego została wydana i rozdana z c. k. galicyjskiej drukarni rządowej we Lwowie, część V. przekładów z dziennika ustaw Państwa dla Królestwa Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego z roku 1863.

Ta część zawiera:

Nr. 49. Okólnik ministerstwa wojny z d. 14. czerwca 1863, którym się ustawa handlowa wszystkim osobom wojskowym i władzom do powszechnego przestrzegania, a dla Pogranicza Wojskowego z dodatkami i odmianami ogłasza, i oraz początek działalności tej ustawy w Pograniczu Wojskowym na 1. października 1863 r. naznacza.

Nr. 50. Traktat rządowy między Austrią i Bawaryą z dnia 17go czerwca 1863, o połączeniu kolei żelaznej od Hof przez Asch do Chebu (Eger) a z Chebu do Waldsassu.

Nr. 51. Druga umowa dodatkowa z dnia 23. czerwca 1863 roku, do konwencji między Austrią i Bawaryą z dnia 1. lutego 1858 roku, względem kwaterunku i zaopatrzenia cesarsko-austriackich wojsk w Bawaryi, tudzież dostarczania im podwód.

Nr. 52. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 16. lipca 1863, o składaniu i traktowaniu kaucyi na zasadzie ustawy drukowej z dnia 17. grudnia 1862. (Dziennik ustaw państwa z roku 1863 nr. 6.) należących się od pism drukowych peryodycznych.

Nr. 53. Rozporządzenie ministerstw spraw zewnętrznych i wojny z dnia 25. lipca 1863, względem uchwalonej na 21 posiedzeniu sejmiku związkowego w Frankfurcie nad Menem pod dniem 2go lipca 1863, zmiany konwencyi kartelowej ze związkiem niemieckim z dnia 10. lutego 1831.

Nr. 54. Rozporządzenie ministerstwa marynarki z dnia 29go lipca 1863, względem prowizorycznego rozszerzenia małej linii kabotażnej (żegluga nadbrzeżnej) na korzyść okrętów austriackich.

Nr. 55. Deklaracya ministeryalna z dnia 12. sierpnia 1863, względem umowy, zawartej między rządem cesarsko-austriackim i rządem Wielkiego księstwa Badeńskiego co do kwaterunku i prowadzenia wojsk cesarsko-austriackich w przechodzie przez terytorium Wielkiego księstwa Badeńskiego, tudzież co do udzielania im forszpanów i wynagrodzenia za takowe.

Nr. 56. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 23go sierpnia 1863, względem zwrotu należności przy wywozie piwa zagranicę.

Nr. 57. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 4. września 1863, którym odroczony został termin do ściągnięcia krajcarówek i półkrajcarówek konwencyjnych aż do końca września 1863.

Nr. 58. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4. września 1863, o upoważnieniu głównego urzędu celnego w Czerniowcach do kredytowania przypadłych należności cła wchodowego.

Nr. 59. Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 23. września 1863, względem wprowadzenia niższej taryfy telegraficznej w Austrii.

Nr. 60. Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa z dnia 26. września 1863, z obwieszczeniem dalszego istnienia dyrekcji pocztowych w Lincu, Zadrze, Oedenburgu, Preszburgu, Koszycach i Wielkim Waradynie, wraz ze stanem personalu i płacy dla wszystkich dyrekcji pocztowych.

Nr. 61. Rozporządzenie ministerstwa handlu i rolnictwa, tudzież skarbu i wojny z dnia 2. października 1863, którym znosi się zakaz wyprowadzania koni przez granicę ku obcym państwom włoskim od dnia obwieszczenia niniejszego.

Nr. 62. Rozporządzenie ministerstw wojny, skarbu i stanu, tudzież kancelaryi nadwornych, królewsko-węgierskiej, siedmiogrodzkiej i kroacko-slawońsko-dalmatyńskiej z dnia 12. października 1863,

względem ustanowienia tary uwolnienia od służby wojskowej na rok 1864.

Nr. 63. Ustawa z dnia 28. października 1863, względem dalszego trwania podwyższeń w podatkach, stemplach i należnościach na ciąg miesięcy listopada i grudnia 1863.

Nr. 64. Ustawa z dnia 28. października 1863, którą ustawa z dnia 29. października 1862 r. (Dziennik ustaw pań. nr. 74) względem opodatkowania wypalanych plynów spirytusowych w miejscach zamkniętych uchylona zostaje.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 5. grudnia.

Izba deputowanych Rady państwa obradowała na przedwczesnym posiedzeniu najprzód nad budżetem marynarki handlowej. Wydział finansowy wniósł, ażeby izba orzekła, że przekazanie spraw marynarki handlowej ministerstwu marynarki, nie uważa za stosowne ani w administracyjnym ani w ekonomiczno-politycznym względzie i przeto wotuje sumę przeznaczoną dla odnośnej sekcji ministerstwa marynarki tylko jako nadzwyczajną potrzebę. Przeciw temu wnioskowi przemawiał minister marynarki, ale mimo to przyjęła go izba. Następnie załatwiła izba budżet ministerstwa handlu podług wniosków wydziału. — Wydział izby deputowanych, który obradował nad projektem rządowym względem organizacji politycznej, postanowił zaproponować izbie odrzucenie wniosku, motywując je niestosownością w terażniejszej chwili.

Dyrekcya telegrafów w Wiedniu chce zapobiedz temu, ażeby zamiecie śnieżne nie wywierały szkodliwego wpływu na ruch telegrafów, wczwiała na dzień 5. b. m. wszystkich inspektorów telegrafów na konferencyę do Wiednia dla omyslenia stosownych środków zaradczych.

Jen. kor. donosi, że pograniczne wojska rosyjskie, które obozowały pod gołem niebem w okolicy Tarnogrodu, wyruszyły dnia 26. z. m. w głąb kraju; ale zastąpiono je zaraz 3 rotami piechoty. Patrole odbywają dwie sotnie kozaków, które pozostały. D. 27. i 28. listopada przybył do wsi Flisy, odległej milę od Golca, oddział powstańców, liczący około 400 ludzi. Dnia 25. listopada widziano także mały oddział powstańców w okolicy Koebau.

Zaś Dziennik Powsz. z 2. b. m. donosi pod rubryką „z prowincyi“: Z doniesienia naczelnika kielecko-opatowskiego wojennego oddziału, okazuje się, że kompletowanie band powstańczych odbywa się nie inaczej, jak tylko za pomocą gwałtów, — że zabierają oni nawet 13—14oletnich chłopców lub starców. Ofiary gwałtu tego, przy następczej okazji uciekają z band, za co podlegają srogim katuszom, wymierzanym na nich przez powstańców. Po przybyciu wojsk na state kwatery do Wodzisławia i Jędrzejowa, powróciło tam mnóstwo zabranych gwałtem do band. Podobnie zaopatrywanie się w żywność, podwoły i t. p., dokonywa się w tym samym sposobie i pod zagrożeniem śmiercią. Bandy w obecnej chwili składają się prawie wyłącznie z Galicyan.

Monitor francuzki z 3. b. m. ogłasza sprawozdanie o finansowej sytuacji państwa. Minister finansów Fould proponuje konwersyę 300 milionów franków z niepokrytych długów na dług ukonolidowany, przezco ogólna suma długów niepokrytych zredukuje się na 672 milionów. Pożyczka ta użyta będzie na ściągnięcie bonów skarbowych.

Z *Sztokholmu* piszą pod d. 28. do *Jener. Kor.* Stany z największą gotowością wotowały dla rządu na środki, których potrzebuje na uzbrojenie się w nagłym wypadku. Byłoby jednak największą nieroztropnością sądzić, że żądanie lub przyzwolenie nastąpiło w zamiarach zaczepnych. Wejściu pięćdziesięcioletniego pokoju, doszły szwedzkie siły zbrojne tak lądowe jak morskie powoli do takiego stanu, który snadnie uważać można upadkiem, mianowicie w porównaniu z państwami, które przez ten czas zmuszone były prowadzić wojny. Zawikłania zagrażające obecnie państwu skandynawskim spowodowały rząd zwrócić najprzód uwagę na flotę, która więcej jeszcze potrzebuje ulepszenia niż armia lądowa. Obecnie chodzi głównie o środki obronne. Zresztą rząd szwedzki dalekim jest od solidarności z polityką stronnictwa, biorącego górę w Danii, które wywołało zawikłania zagrażające temu krajowi. Taka polityka sprzeciwiałaby się nawet tendencyom skandynawskim, które są silne u nas a w gruncie rzeczy liczą przeciw tylko na upadek Danii. Dopokąd żył Fryderyk VII., przyjaźń osobista obu monarchów skuteczny stawiała opór tym tendencyom, ale teraz rozdarła śmierć te węzły, a dwór szwedzki musi mieć na względzie tylko widoki czysto polityczne i interes Szwecyi.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 3. grudnia. (*Nowiny dworu.* — *Wiadomości bieżące.*) Dziś z rana udzielać będzie *Najjaś. Pan* posłuchania

w burgu. — Przedwczoraj zaproszeni byli do stołu cesarskiego prócz ochmistrza dworu Księcia Ernesta koburgskiego, pana *Löwenfelsa* także ministrowie.

Arcyksiążę *Henryk* odjechał do Gracu. — Jej Mość Cesarzowa *Karolina Augusta* ofiarowała Towarzystwu dam w Meran ku kształceniu ubogich i opuszczonych dziewcząt na dobre służki kwotę 1000 zł. w. a. Wielki książę *Konstanty* z małżonką oddawali i przyjmowali wczoraj wizyty pożegnawcze, a dziś z rana wyjechali z Wiednia.

Jeneralnemu konsulowi w *Jasach*, panu *Pawłowi Kornbach*, nadał Jego Mość Cesarz złoty medal przeznaczony dla sztuk i umiejętności.

(*Zgromadzenie studentów.*) Dnia 1. b. m. wieczorem zebrał się członkowie czytelnicy akademickiej — w liczbie do 200 — w sali stowarzyszenia dla naradzenia się nad tem; w jaki sposób mogliby niemieccy uczniowie uniwersytetu w stolicy wyrazić sympatye swoje dla Księstw Szlezwiku i Holsztynu.

Po całogodzinnej prawie debacie, po której wybrany przez aklamację prezes z wielkim taktem przewodniczył, powzięto następujące uchwały:

1) Podać petycję do przewielebnego konsystora, ażeby dozwolił powszechne zgromadzenie studentów w sprawie Szlezwik-Holsztynu.

2) Ustanowić komitet, złożony z 5 jurystów, 4 medycyników i 3 słuchaczy filozofii, obranych przez aklamację, i polecić mu ułożenie petycji i ogłoszenie jej na drugi dzień, ażeby natychmiast mogło rozpocząć się zbieranie podpisów między studentami na uniwersytecie.

3) W kancelaryi czytelnicy akademickiej wystawić arkusze płatnicze do subskrybowania ofiar na Szlezwik-Holsztyn, i polecić komitetowi czytelnicy, ażeby rozporządzał wpływającymi datkami.

Jakoż zaraz po zamknięciu obrad złożono przeszło 50 złr. wal. austr.

(*Posiedzenie izby deputowanych z d. 2. grudnia.*)

Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 2. grudnia zajęli miejsce na ławicy ministeryalnej Ich EE. pp. *Burger*, *Hein*, kontradmirał *Wissiak* z ministeryum marynarki, naczelnik sekcyjny *Mitis* z ministeryum sprawiedliwości; później przybyli Ich Exc. pp. *Rechberg*, *Schmerling* i *Lasser*.

Po odczytaniu protokołu zakomunikowano izbie notę ministra skarbu, w której tenże żąda, ażeby izba zważywszy, iż projekt do prawa względem zaprowadzenia podatku osobisto-klasycznego i zbytkowego w obecnej kadencji mocy prawa zapewne nie uzyska, cyfrę pożyczki zaciągnąć się mającej o 16 milionów podwyższyła, a zatem do 85 milionów podniosła. Że zaś operacja takowa, według wszelkiego podobieństwa do prawdy jeno za wydaniem obligacji w wysokości 160 milionów zrealizować się da, przeto minister skarbu żąda, ażeby izba jako procent od sumy tej opłacać się mający kwotę 5 milionów w budżecie na rok 1864 zamieściła.

Z porządku dziennego izba przeszła do dalszych obrad nad budżetem ministeryum sprawiedliwości. Wydział skarbowy wnosi zamieszczenie na przeciąg czasu 14stu miesięczny, sumy 9,478.969 złr. a mianowicie:

1. Na koszt dyrekcyi centralnej	201.809 złr.
2. Sąd najwyższej instancji	359.777 "
3. Sądownictwo w krajach koronnych	8,533.935 "
4. Wydatki nadzwyczajne na nowe budynki	70.023 "
5. Dodatki do pensyi niższych urzędników sądownych	313.425 "

Pozycye te przyjęte zostały bez żadnej rozprawy.

Następnie dep. *Eizelsberg* jako referent wydziału skarbowego odczytał relację co do budżetu ministeryum marynarki, dział „*marynarka wojenna*.”

W rozprawie ogólnej dep. *Conti* przemawia przeciwko wnioskowi wydziału, a mianowicie przeciwko redukcjom przez wydział proponowanym. Zwraca uwagę, iż utrzymanie znaczenia swego na morzu adryatyckim, jest koniecznością dla Austrii jako wielkiego mocarstwa. Austriya posiadając rozległe wybrzeża, musi mieć środki ku ich obronie. Nadto marynarka wojenna jedynym jest środkiem obrony handlu austriackiego w odległych częściach świata.

Dep. *Herbst* twierdzi, iż Austriya teraz więcej niż kiedykolwiek oszczędność musi mieć na celu. Poczem p. minister marynarki w zabranym głosie porównywa cyfrę w budżecie na rok przyszły dla marynarki zamieszczoną, z cyfrą przeszłego roku zawotowaną i oświadcza, iż redukcye przez wydział proponowane, nie tylko budowy nowych statków nie pozwalają, lecz nader dla dokończenia rozpoczętej już budowy jednego statku niedostateczną tylko sumę pozostawiają, wystawiona więc będzie marynarka na stagnację, a zatem na cofnięcie się z obecnego stanowiska.

Izba przeszła następnie do rozprawy szczegółowej. Wydział skarbowy wniósł zamieszczenie sum następujących, a mianowicie:

I. Na dyrekcyę centralną	112.057 złr.
II. Władze i urzędy	512.729 "
III. Sztaby okrętowe i organa do dyspozycyi	192.446 "
IV. Wojsko	1,268.060 "
V. Zakłady szczegółowe, naukowe, szpitale i zakłady karne	130.211 "

Tytuły te przyjęte bez żadnej rozprawy.

Tytuł VI. okręta uzbrojone i gotowe do podróży morskiej 1,499.522 zł. Wydział proponuje redukcję o 229.070 zł. głównie

z powodu, iż według podania rządu tylko $\frac{1}{3}$ część osady dla wykształcenia na okrętach znajdować się potrzebuje.

Deputowany *Conti* przemawia przeciw tej redukcji. gdy marynarka wojenna nie jest dla pokoju lecz dla wojny. Również kontradmirał *Wissiak* dowodzi, że stanowiska militarne, potrzeba utrzymywania w całości wniosków rządowych.

Dep. *Taschek* przemawia za wnioskami wydziału, zaś dep. *Vrintz* przeciwko tymże wnioskowi, za wnioskiem rządowym.

P. minister spraw zewnętrznych hr. *Rechberg* zwracał na to uwagę, iż handel i wybrzeża, obrony wojennej marynarki potrzebują. W roku bieżącym na wodach greckich pokazało się, jak skuteczną obroną marynarka cesarska była dla handlu i żeglugi naszej na wschodzie. Następnie dep. *Schindler*, *Herbst*, *Skene*, przemawiali za wnioskami wydziału, zaś dep. *Hagenauer* za wnioskiem dep. *Conti*, poczem izba przystąpiła do głosowania, w którym wniosek dep. *Conti* odrzucony, a wnioski wydziału skarbowego większością głosów przyjęte zostały.

Pozycye „*budowle wodne i lądowe*“ 96.600 zł. w. a., „*inne wydatki dla marynarki*“ 73.197 zł. w. a., „*wydatki na zaopatrzenie marynarki*“ 215.243 zł. w. a. przyjęte bez żadnej rozprawy.

Po skończonem głosowaniu izba przeszła do rozbioru wydatków nadzwyczajnych, i przyjęła bez rozprawy sumę 129.325 zł. w. a. przez wydział proponowaną jako wydatek nadzwyczajny na utrzymanie sztabów okrętowych i organów do dyspozycyi zostających.

Nad pozycyą 7mą „*utrzymanie i pomnożenie materiału floty*“ wszczęła się dłuższa dyskusja. Wydział skarbowy wnosi, ażeby z sumy przez rząd wymaganej stracić kwotę 405.575 zł. w. a. i zawotować na okres czasu 14 miesięczny sumę 4,031.314 zł. w. a. Z wydatków nadzwyczajnych na budowę okrętów, machin, potrzeb artyleryjskich i arsenałowych, wydział wnosi stracenie sumy 1,639.578 zł. w. a. i zamieszczenie na okres 14 miesięczny jedynie sumy 223.380 zł. w. a.

Przeciwko wnioskowi wydziału wystąpił dep. *Conti* i wniósł ze swojej strony: 1. ażeby izba zawotowała sumę 394.575 zł. w. a. na budowę trzeciej fregaty pancernej; 2. sumę 1,372.320 zł. w. a. na przyspieszenie budowy jednej fregaty pancernej, ewentualnie zaś 3. sumę 681.160 zł. w. a. na ukończenie budowy dwóch fregat pancernych.

Przeciwko wnioskowi dep. *Conti* i za wnioskiem wydziału przemawiał dep. *Giskra*, zaś w obronie wniosków dep. *Conti*, wystąpił kontradmirał *Wissiak*, zwracając uwagę na konieczność utrzymania przy Austrii posiadłości jej włoskich tak w interesie całej monarchii, jak w interesie Niemiec, przyczem odwołuje się do zdania dowódców armii lądowej, którzy oświadczyli, iż do wsparcia operacyi lądowych pomoc marynarki nader jest pożądana.

Przystąpiwszy do głosowania izba odrzuciła wnioski dep. *Conti*, zaś wnioski wydziału skarbowego w całości przyjęła.

Rubrykę pokrycia z tytułu własnych wpływów w sumie 82.000 zł. bez rozprawy przyjęto.

Wydział wniósł następnie, ażeby izba wyraziła jako życzenie swoje 1) ustać ma zamieszczenie pewnego procentu przy budowie okrętów, dawniejsze zastąpić mających, zaś każdego okrętu nowo budowanego złożony być ma wykaz ogólnej potrzeby na wybudowanie okrętu, na jego uzbrojenie, utrzymanie osady wraz z planem rozdziału, i według tego corocznie potrzebna kwota żądana być ma. 2) Budowa trzeciej fregaty pancernej ma być zupełnie zaniechana. Przeciwko życzeniom tym przemówił p. minister marynarki baron *Burger*, za niemi zaś dep. *Giskra*; w głosowaniu izba wyrażenie życzeń tych przyjęła. Również przyjęła bez rozpraw następujące życzenie:

„Do przyszłego budżetu dołączony ma być wykaz względem szczegółowego użycia sumy 1 miliona na budowę w porcie Pola przeznaczoną.”

„Złożony być ma wykaz nakładów wyłożonych na budowę arsenału w Pola i zaopatrzenia go w właściwe potrzeby, również jak szczegółowy wykaz nakładów na wszelkie budowle tak wodne jako i lądowe wystawiać się mające, wraz z planem rozdziału, według którego suma potrzebna corocznie żądana być ma.

Zaś wniosek dep. *Czernego*, ażeby wszelkie roboty około budowy statków na drodze publicznej licytacyi przedsiębiorcom oddane były, po wysłuchaniu uwag p. ministra marynarki większością głosów odrzucony został. Poczem posiedzenie zamknięte i do dnia jutrzejszego odroczone zostało.

Anglia.

(*Depesza w sprawie szlezwik-holsztyńskiej.*) Rząd angielski wyprawił do posta swego w Berlinie, Sir A. Buchanana, następującą depeszę:

„Ministerstwo spraw zagranicznych, 23. listopada 1863. Sir! Rząd Jej Mości Królowej dowiedział się z wielkiem ubolewaniem z telegramu otrzymanego od Sir Alexandra Malet, że pretensye, które rości sobie Książę Fryderyk Augustenburgski do następstwa w Księstwach Szlezwiku i Holsztynie, wniesione zostały przez posta badeńskiego, który wystąpił przytem jako pełnomocnik Księcia, na sejm związkowy, i że poruszone przez to kwestye przekazano osobnemu komitetowi. Przy takim stanie rzeczy uważa rząd Jej Mości Królowej za rzecz słuszną oznajmić panu niezwołaczowi, że nie może w tej sprawie trzymać się innej drogi, jak tylko

sumiennego rachowania wszelkich, traktatem z 8. maja 1852 ułożonych stypulacji. Ten traktat zaś obowiązuje rząd Jej Mości Królowej, spólnie z innymi podpisanymi na nim mocarstwami i z zastrzeżeniem wymienionych w samym traktacie skutków, uznać Jego Wysokości Księcia Chrystyana z Szlezwik-Holsztyn-Sonderburg-Glücksburga, jako też meskich jego potomków prostej linii z małżeństwa jego z Księżniczką Luizą heska jako prawnych sukcesorów co do wszystkich, połączonych wówczas pod berłem Jego Mości Króla duńskiego części kraju.

Rząd Jej Mości Królowej spodziewa się, że mocarstwa, które podpisały ów traktat lub przystąpiły na niego, zajmą takie same stanowisko w obec tej kwestyi.

Zostaje i t. d.

Russell.

Francya.

(Odpowiedź na zaproszenie na kongres.) Znana już jest odpowiedź króla szwedzkiego Karola XV. na zaproszenie Napoleona do udziału w kongresie. Król oświadcza, że przybędzie do Paryża, jeżeli inne mocarstwa europejskie przyrzekną swój udział, i jeżeli kongres ma na celu zaspokoić żądania nie naruszając interesów uzasadnionych. Tak więc i Szwecya przyjmuje zaproszenie tylko warunkowo.

Odpowiedź szwajcarskiej rady związkowej zakrawa także na odmowę, zastrzega bowiem, aby na kongresie kwestya Sabaudzka także wzięta była pod obradę, w nadziei, że Francya zastrzeżoną traktatem wiedeńskim, a przez aneksję Sabaudyi naruszoną neutralność szwajcarską przywróci przez odstąpienie tych części kraju. Zarazem postanowiła rada związkowa zawiadomić o tej odpowiedzi mocarstwa, które traktat wiedeński podpisały i prosić je o opiekę gdy Szwajcaryja na kongresie upomni się o swoje prawa.

Papież porucił osobnej komisji ułożenie odpowiedzi na zaproszenie. Po długiej dyskusyi uchwalono przedłożyć Jego Świątobliwości radę, która też przyjęta została. W odpowiedzi oświadczone, że Ojciec św. gotów jest wziąć udział w kongresie, lecz jedynie dla reprezentowania zasad sprawiedliwości. Dalej powiedziano, że stolica św. upomni się na kongresie o prowincye, które jej zabrano. Pismo Jego świątobliwości wysłane zostało do Paryża dnia 22. listopada.

Królestwo Polskie.

(Doniesienia od granicy.) Ostsee Ztg. donosi o następującym smutnym wypadku, który miał miejsce d. 21. z. m. na granicy Prus zachodnich niedaleko wsi pruskiej Suchoroz. Niedaleko tej wsi patrol kozacki spotkał 4 osoby porządnie ubrane uchodzące ku granicy pruskiej. Byli to właściciele dóbr Szarski, Ciesielski, Marciniowski i ks. Guller wszyscy czterech z Polski. Ponieważ na wezwanie patrolu aby stanęli, jeszcze szybciej zaczęli biec ku granicy pruskiej; kozacy puścili się za nimi i dali kilkakrotnie ognia. Szarski został trafiony na samej granicy, gdzie padł na miejscu bez życia, a trzech jego towarzysze zostali dognani i porażeni na terytorjum pruskiem; z tych Marciniowski umarł z ran nazajutrz w Suchorozu; Ciesielski zaś i ks. Guller żyją jeszcze, lecz pierwszy jest ciężko, drugi lekko ranny. Słychać, że wszyscy czterech byli mocno skompromitowani przez udział w powstaniu i chcieli ratować się ucieczką.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne.) Dnia 29. maja 1862 zawalilo się sklepienie w piekarni Franciszka Smolińskiego, piekarza lwowskiego i właściciela domu, przezem zasypiani zostali trzej czeladnicy Adam Dunajewski, Franciszek Polonecki i Michał Próg, z których pierwszy wydobyty został bez życia, dwaj trudzy ciężko zranieni. Ponieważ dowiedzionem zostało, że Smoliński był kilkakrotnie lecz zawsze bezkarnie ostrzegany, że stan tego sklepienia grozi niebezpieczeństwem, przeto c. k. sąd krajowy lwowski na rozprawie ostatecznej w dniu 30. listopada b. r. skazał go według §. 335 k. k. na 14 dni ścisłego i zastrzeżonego aresztu.

Dnia 22. października 1861 r. spaliło się w Niemirowie 75 domów, a że pod gruzami było jeszcze wiele żarzących węgli, przeto wójt miejscowy Pisarowski z polecenia c. k. urzędu powiatowego wezwał mieszkańców, aby dla uniknięcia niebezpieczeństwa wywieźli rumowisko. Wszyscy chętnie zastosowali się do tego polecenia, z wyjątkiem Filipa Kalicińskiego, właściciela gruntu, który w swoim oporze tak się nawet daleko posunął, że uchwyciłszy drzewo, uderzył niem wójta w głowę, powalił go na ziemię i kilkakrotnie do krwi skaleczył. Na rozprawie ostatecznej dnia 30. listopada b. r. c. k. sąd krajowy lwowski skazał Kalicińskiego za zbrodnię gwałtu publicznego na 3 miesiące ciężkiego więzienia zastrzeżonego postem.

(Transport powstańców.) Dnia 4go b. m. odszedł zład koleją żelazną rowy transport 21 powstańców, z których 2 zostali przeznaczani do wydalnia za granicę państwa.

(Aresztowania.) Dnia 2go b. m. w tutejszym dworcu kolei przytrzymano ze względów politycznych 2 ludzi, i znaleziono przy nich ważne zlecenia do dowódców powstania Jeden z nich podróżował pod 4 nazwiskami.

Dnia 2go b. m. organa tutejszej policyi przytrzymały ze względów politycznych niejakiego K. Z papierów przy nim znalezionych pokazało się, że był kapitanem powstańców.

(Proces prasowy.) Dnia 1go b. m. przed tutejszym c. k. sądem krajowym stanęli p. Władysław Rapański redaktor, i Henryk Nowakow

ski właściciel „Gońca“ (teraz „Dziennik Narodowy“) obwinieni na podstawie §. 505 k. k. o czyn karygodny przewidziny §. 30 ustawy prasowej przez umieszczenie w „Gońcu“ pod dniem 17. września b. r. artykułu o aresztowaniu deputowanego rady państwa Rogawskiego. Obadwaj obwinieni zostali uznani za niewinnych. Obrońcą był Dr. Zminkowski.

(Zaraza bydła.) Podług raportu c. k. komisji namiestniczej w Krakowie zgłosiła już zaraza bydła w powiecie Krośnieńskim w obwodzie sandeckim, zczem jest już brakowski okręg administracyjny zupełnie wolnym od zarazy, i handel bydłem, jako też pochodzącymi z niego artykułami może odbywać się bez przeszkody wewnątrz kraju; wszelako co do Polski i Węgier pozostają ogłoszone dawniej środki ostrożności jeszcze i nadal w mocy obowiązującej.

(Dla gospodyń) wyszło z druku u Voigta w Weimarze 4. wydanie książki kucharskiej; która zajmuje się wyłącznie kartoflami i tem wszystkiem, co w kuchni można zrobić z ka toffi, pod tytułem: „Kartoffelbüchlein und Kartoffel-Kochbuch.“ Zawiera mnóstwo przepisów kucharskich, tudzież wiadomość o uprawie i użyciu tej rośliny w gospodarstwie domowym.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 4. grudnia. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (84 $\frac{1}{2}$) 2 zł. 71 c.; żyta (78 $\frac{1}{2}$) 1 zł. 49 c.; jęczmienia (69 $\frac{1}{2}$) 1 zł. 27 c.; owsa (45 $\frac{1}{2}$) 1 zł. 21 c.; hreczki 1 zł. 61 c.; grochu 1 zł. 65 c.; kartofli 49 c.; cietnar siana 1 zł. 45 c., okłotów 76 c.; sag drzewa bukowego 10 zł. 22 c., sosnowego 8 zł.

Wykaz rezultatów

przedsiębiorco w miesiącu listopadzie 1863 r., przez uząd targowy u obcych piekarzy, ważenia i rewizyi pieczywa.

Nazwiska i imiona	Miejscę sprzedaży	więksi chleb koloniatow	zółtkiewski chleb domowy	kulikówski	więksi chleb rżozowy	Uwaga.
		Waluta niższo-austriacka				
		c. lut.	c. lut.	c. lut.	c. lut.	
Wagmann Filip	Bernardynski plac	1 6				
Wagmann Adam		1 6 $\frac{1}{4}$				
Fecler Ignacy		1 6				
Wider Elke		1 6 $\frac{1}{4}$				
Götz Götz	Na krakowskiej targowicy drzewa		1 5 $\frac{1}{2}$			
Klar Markus			1 5 $\frac{1}{6}$			
Keslee Natanson			1 5 $\frac{1}{3}$			
Bader Nechel			1 5 $\frac{1}{6}$			
Gretec Golde			1 5 $\frac{1}{2}$			
Farb Gedalie			1 5 $\frac{1}{2}$			
Wolf Jakob		1 6				
Flor Izak			1 5 $\frac{1}{3}$			
Basche Sara			1 5 $\frac{1}{2}$			
Wildman Sloime				1 5		
Lehwobl Ieck				1 4 $\frac{1}{2}$		
Widman Izak				1 4 $\frac{1}{4}$		
Umschweif Jakob				1 4 $\frac{1}{2}$		
Miser Izak				1 4 $\frac{1}{2}$		
Star Jarkel				1 4 $\frac{1}{4}$		
Herbst Gedalie				1 4 $\frac{1}{4}$		
Tune Elke				1 4 $\frac{1}{2}$		
Buchstab Markus			1 4 $\frac{1}{2}$			
Bartłomowa Katarzyna				1 7		
Schubert Józef				1 8		
Kozak Szymon				1 8		
Nestarowska Anna				1 7 $\frac{1}{8}$		
Hajsak Magdalena				1 7 $\frac{3}{8}$		
Suma		4 24 $\frac{1}{2}$	9 48	9 40 $\frac{1}{4}$	5 38	

przeciętnie w	listopadzie 1863	1 6	1 5 $\frac{1}{3}$	1 4 $\frac{1}{2}$	1 7 $\frac{3}{8}$
paźdz. 1863	1 7 $\frac{1}{4}$	1 6 $\frac{1}{2}$	1 6 $\frac{1}{4}$	1 8 $\frac{1}{2}$	
a zatem w	podnoszeniu się				
spadaniu	1 $\frac{1}{4}$	1 $\frac{1}{8}$	1 $\frac{3}{4}$	8 $\frac{1}{4}$	

Rzeszów, 20. listopada. W pierwszej połowie zesz. mies. były na targach w obwodzie rzeszowskim następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejscę targu:					
	Rzeszów	Zańcut	Leżajsk	Przeworsk	Strzyżów	Sokolów
	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.	zr cen.
waluta austriacka						
Męc pszenicy	2 71	2 49	2 80	2 55	2 80	2 50
„ żyta	1 89	1 67	1 60	1 99	2 .	1 75
„ jęczmienia	1 70	1 60	1 40	1 89	1 60	1 50
„ owsa	49	1 40	1 40	1 27	1 20	1 25
„ hreczki			1 80	1 89	1 60	1 .
„ kukurudzy						
„ ziemniaków	45	50	60	1 10	50	60
Cietnar siana	1 80	1 60	1 40	1 40	1 50	1 50
„ wełny						
„ nasienia koniczu	19					25
Sag drzewa twardego	8 70	8 .	8 .	7 80	6 30	8 .
„ miękkiego	6 .	6 .	6 .	6 .	4 .	5 50
Funt mięsa wołowego	12 .	10 .	10 .	10 .	9 .	10 .
Mas okowity	80 .	84 .		80 .	88 .	60 .

